

שו"ת במסכת פרה פרק א'.

א) באיזה גיל נקרא עגל בכל התורה? ומניין? ומדוע לגבי עגלה ערופה נחלקו?

עגל הוא בן שנה, שנאמר ועגל וכבש בני שנה, בעגלה ערופה, מי שסובר שהוא שונה לפי שנאמר "עגלת בקר", משמע יותר זקן, מ"ד ששוה הכוונה בקר ממין בקר.

מה הם ארבעת השיטות ביחס לגיל פרה אדומה?

א) ר"א סובר בת שתי שנים, (היינו בתוך שנה שניה). ב) חכמים סוברים בת שלש או ארבע שנים. ג)

ר"מ סובר כשרה אף בת חמש. ד) רבי יהושע סובר דוקא בתוך שנתה השלישית.

ג) מה היינו אומרים אילו היה אומר ר' יהושע "שלישית"? ומה היינו חושבים אילו אמר כרם "רביעי"? היינו אומרים שצריכה להיות שלישית לבטן שהיא משובחת. ואילו היה אומר רביעי היינו אומרים דוקא אם יש לו שלשה כרמים וזה הרביעי יש דין רבעי.

ד) מה העדיפות לומר משמונה עשרה לסאה מאשר משלש לקב?

לפי שסאה נאמר בתורה מהרי שלש סאים, ואילו קב לא נזכר בתורה.

ה) מדוע לא אמר ר' יהושע משמונה עשרה לסאה?

לפי שיש בו חיוב חלה, נמצא אתה מחמיר שלא כדין שבככר יותר קטן כבר נטמא עם בגדיו.

ו) מה הם שלשת השיטות ביחס לגיל פר האמור בתורה בקרבנות? א) לריה"ג רק בן שתיים כשר לפר.

ב) לחכמים בן שתיים ושלש כשר לפר ולא יותר. ג) לר"מ בן שלש כשר לכתחלה, וכשאינו לו בן שלש

כשר אף בן ארבע או חמש.

ז) מה הדין של כבש בחדש השלשה עשר?

אינו כשר לא לכבש ולא לאיל, אם הקריבו מביא נסכי איל אך לא עלה לו למה שהתנדב.

ח) באיזה שמות קוראים התנאים לכבש בחדש הי"ג? ומה הפירוש?

ר"ט קורוהו פלגס, הכוונה פלג גס חצי גדול. בן עזאי קורוהו נוקד שהוא שם כללי לצאן. ר' ישמעאל

קורוהו פרכדיגמא, היינו מטבע שפסלתו מלכות, כך הוא אינו כשר לא לכבש ולא לאיל.

ט) איזה קרבנות כשרים רק מיום ל' ללידה? ומה הטעם של פסח? קרבנות חובה רק מיום ל' לפי

שמקריבין אותם ע"ג מזבח צריך שיהא גדול קצת, פסח כדי שלא יבא לידי נותר עדיף יותר קטן.

שו"ת פרק ב'

א) האם פרה אדומה מעוברת כשרה? ומה הטעם? לר"א כשרה, לפי שעובר ירך אמו ואין כאן משא, לחכמים פסולה עובר לאו ירך אמו והוה משא.

ב) האם מותר לקנות פרה אדומה מגוי? ומה הטעם?

לר"א אסור לפי שחוששין שהגוי רבעה והוי מום, לחכמים כשרה אין חוששין לרביעה לפי שמעקר תה אותה ע"י רביעה וחס על ממונו.

ג) אלו דברים אינם פוסלין את הפרה אע"פ שאינן אדומות? גלגל העין, השינים, והלשון.

ד) אם הקרנים או הטלפים שחורים באיזה אופן יש תקנה ובאיזה אופן אין תקנה? אם זה בחלק החלול יש תקנה לחתכם אבל אם זה בחלק שיש בו זכרות אין לו תקנה, להשאיר כך הרי הוא שחור, לחתוך הרי הוא בעל מום.

ה) מה הדין היתה לה יבלת וחתכה? ומה הטעם? לר' יהודה פסולה, ולא מבעיא אם במקום היבלת צמחו שערות שחורות, אלא אפילו אם צמחו אדומות אינן אדומות כפי המתבקש להלכה, לר"ש אם יש שם שער שחור פסולה אם אדום כשרה לפי שזה אדום המתבקש לפי ההלכה.

ו) אתנן זונה ומחיר כלב האם כשרה לפרה אדומה? ומה הטעם? לת"ק פסולה לפי שנקראת חטאת ודינה כחטאת שפסולה, לר"א כשרה לפי שנאמר לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ד' אלקיך, וזו לא באה לבית.

ז) כל המומים הפוסלים במוקדשים פוסלים בפרה. מדוע והרי אין מקריבין אותה על המזבח? נקראת חטאת שנאמר למי נדה חטאת היא, ולכן דינה כחטאת.

ח) זה הכלל כל שהוא לצרכה כשרה לצורך אחר פסולה. מה בא התנא להוסיף בזה? לומר שאם לצרכו אפילו שזה גם לצרכה פסולה.

ט) מה הדין עלה עליה זכר? ומה הטעם? לת"ק פסולה אפילו שלא לדעת בעלים ולא ניחא ליה, לפי שברוב פרות דעלמא ניחא ליה נחשב גם כאן שניחא ליה, לר' יהודה רק אם העלהו או עלה מעצמו לדעת בעלים פסולה, דכתיב עבד וקרינן עובד בעינן עובד דומיא דעבד מה עבד דניחא ליה אף עובד דניחא ליה.

י) מה הם ארבעת השיטות בהיה בה שערות שחורות? לת"ק ור' יהודה מפוזרות לעולם כשרה אפי' בלי תלישה, כל זמן שאין מוכיחות זו את זו. לר"א מארבע ולמעלה אפי' יותר מחמש כשרה בתלישה ופחות מארבע כשרה אפי' בלי תלישה. לר"ע יותר מחמש לא מועיל תלישה, ארבע וחמש מפוזרות מועיל תלישה, פחות מארבע כשרה בלי תלישה. לר' יהושע בן בתירא שתי שערות אפילו מפוזרות פסולה ואין מועיל תלישה.

בהצלחה

בהצלחה

כא) מדוע לא לומדים פדיון הבן והקדש מנזיקין ועבד עברי?

כב) מדוע לא מפרש התנא כמה הוא דינר?

כג) מדוע לא כתוב מנין ביבמה? מה היתה אפשרות למעט אילו היה כתוב מנין?

כד) מדוע לא כתוב מנין בעבד עברי?